

nale lovgivning på samme måde, som hvis skaden var forvoldt af dens egne embedsmænd.

Denne medlemsstat modtager fuld erstatning fra den medlemsstat, hvis embedsmænd har forvoldt skaden, for de beløb, den har udbetalt til de skadelidte eller andre berettigede personer eller institutioner.

6. Uanset forpligtelsen til at erstatte skader i henhold til stk. 5, anden punktum, giver hver enkelt medlemsstat i det i stk. 5, første punktum, nævnte tilfælde afkald på at kræve skadeserstatning fra en anden medlemsstat, dog med forbehold af dens eventuelle rettigheder over for tredjemand.

7. Oplysninger, som embedsmænd er kommet i besiddelse af under grænseoverskridende samarbejde efter artikel 20 24, kan i overensstemmelse med den nationale lovgivning og med forbehold af særlige betingelser, som stilles af de kompetente myndigheder i den stat, hvor oplysningerne er indhentet, anvendes som bevismidler af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der har modtaget oplysningerne.

8. Under gennemførelsen af de aktioner, der er omhandlet i artikel 20 24, sidestilles embedsmænd, der udfører opgaver på en anden medlemsstats område, med denne medlemsstats egne embedsmænd for så vidt angår overtrædelser, som de bliver ofre for eller selv begår.

## Artikel 20

### *Forfølgelse over grænserne*

1. Hvis en medlemsstats toldembedsmænd i deres egen stat har optaget forfølgelse af en person, der er antruffet på fersk gerning i færd med at begå en af de i artikel 19, stk. 2, omhandlede overtrædelser, som kan medføre udlevering, eller medvirke til en sådan overtrædelse, kan de fortsætte forfølgelsen ind på en anden medlemsstats område uden forinden at have indhentet tilfaldelse hertil, når der ikke inden grænsepassagen var tid til at underrette den anden medlemsstats kompetente myndigheder, eller når disse myndigheder ikke kunne nå frem i tide til at overtage forfølgelsen.

De forfølgende embedsmænd skal senest ved grænsepassagen tage kontakt med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område forfølgelsen fortsættes. Forfølgelsen ind-

stilles, så snart den medlemsstat, på hvis område forfølgelsen finder sted, kræver det. De kompetente myndigheder i denne medlemsstat skal på anmodning af de forfølgende embedsmænd pågribe den forfulgte og fastslå vedkommendes identitet eller anholde ham. Medlemsstaterne meddeler depositaren, hvilke forfølgende embedsmænd denne bestemmelse omfatter; depositaren gør de øvrige medlemsstater bekendt hermed.

2. Forfølgelsen foregår på følgende betingelser, som er fastlagt i den i stk. 6 omhandlede erklæring:

- a) De forfølgende embedsmænd har ikke ret til at standse den forfulgte.
- b) Hvis forfølgelsen ikke er krævet indstillet, og de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område forfølgelsen finder sted, ikke kan overtage forfølgelsen i tide, kan de forfølgende embedsmænd dog standse den forfulgte, indtil embedsmænd i denne medlemsstat, som straks skal underrettes, kan fastslå den forfulgtes identitet eller anholde ham.

3. Forfølgelsen foregår i overensstemmelse med stk. 1 og 2 på en af følgende betingelser, som er fastlagt i den i stk. 6 omhandlede erklæring:

- a) inden for et givet område eller et givet tidsrum efter grænsepassagen som fastlagt i erklæringen
- b) uden geografisk eller tidsmæssig begrænsning.

4. Forfølgelsen må kun finde sted på følgende almindelige betingelser:

- a) de forfølgende embedsmænd skal overholde bestemmelserne i denne artikel og lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de opererer; de skal efterkomme påbud fra de kompetente myndigheder i denne medlemsstat
- b) når forfølgelsen foregår på havet, skal den, når den forsætter på det åbne hav eller i den eksklusive økonomiske zone, finde sted i overensstemmelse med den internationale havret, som den fremgår af De Forenede Nationers havretskonvention, og, når den fore-